

Advokat Peter Klingsten,
Skt.Paulsgade 10, 8000
Århus C.

Retsudvalget

**Ændring af
erstatningsansvarsloven**
m.m. ved fremsættelse af
L136 den 09.02.2011.

Århus, den 25. 03.2011

Ændring af Erstatnings-ansvarsloven m.m. ved fremsættelse af L136 den 09.02.2011.

Justitsminister Lars Barfod,

BCC: Folketingets Retsudvalg og

CCC: Folketingets medlemmer

Foranlediget af justitsministerens velmente initiativ til forbedring af erstatningsudbetalingen til de skadelidte gør jeg hermed venligst opmærksom på, at der i samme lovpakke tillige bør foretages flere justeringer før der vedtages ændringer.

Herudover bør det overvejes, om det ikke nu er tidspunktet for en ændring af de regersæt, der indtil nu resulterer i betydelige offentlige og private tilskud til ansvarsforsikringsselskaberne i Danmark.

1.

Erstatningsansvarsloven er i forvejen vanskeligt tilgængelig for alle andre end rutinerede erstatningsadvokater, hvorfor sproget bør underkastes en kritisk vurdering.

Justitsministeriets sprogkyndige har hidtil undladt at udforme lovteksten i et let og forståeligt sprog. Hertil kommer, at dette lovkompleks fortsat kun omhandler udmåling af erstatning og ikke beskæftiger sig med erstatningsgrundlaget.

Måske er tiden inde til, at Justitsministeriet beskæftiger sig med grundlaget for det ansvar, der udmåles gennem ERSTATNINGSANSVARSLØVEN (EAL)

Der savnes lovbestemmelser i EAL, der forklarer om erstatningsgrundlaget. Det er ikke brugervenligt, at skadelidte skal fremlede retspraksis som grundlag for fremsættelse af

erstatningskrav – eller ty til specialregler som f. eks. Færdselslovens §§ 101 – 108 for at finde regler om objektivt ansvar.

Lovteksten modsvarer ikke de omkringliggende landes regler for erstatningsansvar og udmålingen af erstatningsbeløb til den skaderamte.

2.

Vedr. EAL § 2.2.

Den tekst, der foreslås i lovforslaget, synes ikke umiddelbart forståelig og den dækker ikke den retstilstand, du ønsker at opnå.

Nok nærmere det modsatte!!!!!!!

Indholdet i lovforslaget er efter min opfattelse velegnet til at sætte nye retssager om fortolkning af retsvirkningen i gang. Det er min erfaring at forsikringsselskaberne gerne "søsætter" principielle sager, fordi man derved sparer betydelige beløb, medens en enkelt af disse sager verserer ved domstolene. Stribevis af tilsvarende sager ligger i skuffer og i arkiver og bliver forældet, medens den principielle sag kører i flere instanser.

3.

Det er mit skøn, at skadelidte (skl.) ville være bedre stillet uden **"indtil det tidspunkt, hvor det var muligt midlertidig eller endeligt at skønne over skadelidtes fremtidige erhvervsevne....."**.

Hvis skadelidte fik tabt arbejdsfortjeneste "indtil det var muligt at skønne (endeligt) over hans fremtidige erhvervsevne," ville han være langt bedre stillet end han er i dag med løbende udbetaling af et "skønnet beløb" for mistet erhvervsevnetab.

Jeg har aldrig set en sag, hvor løbende udbetalingen af erhvervsevnetabserstatning (EET), svarer til den tabte arbejdsfortjeneste.

Hertil kommer kommunernes tab. Når der er foretaget et midlertidigt skøn over skadelidtes erhvervsevne, mister kommunerne, der er forpligtet til at foranledige skadelidte arbejdsprøvet og vurderet, retten til regres for udbetalte sygedagpenge. Jeg vedhæfter VL dom fra 2010 herom.

Dette betyder, at kommunerne alene skal bære udgiften af sygedagpenge til den skaderamte. Staten er stået af efter 52 uger, og sagen ligger fortsat til behandling i ASK, medens kommunerne arbejder med at afdække størrelsen af den skadelidtes resterhvervsevne.

Resultatet er ikke fornuftigt.

Men helt galt vil det gå, hvis man indfører en ny regel om, at der retrospektivt kan foretages en vurdering af, hvornår den skadelidtes resterhvervsevne burde eller kunne have været vurderet af ASK.

Det er min vurdering og erfaring, at de retrospektive vurderinger hverken er rigtige eller rimelige. Det ligger i sagens natur og såmænd også i ordlyden, at vurderingsgrundlaget er ufuldstændigt.

Men hvis lovgiver vil forringe de skadelidtes og kommunernes økonomiske compensation og tilgodese forsikringssselskaberne, har man fat i den rigtige linje.

4.

I EAL § 2 omtales de fradrag, der foretages i den skadelidtes udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste som: ***"dagpenge fra arbejdsgiver eller kommunalbestyrelse..... samt lignende ydelser til den skadelidte"***.

De lignende ydelser til den skadelidte er:

Revalideringsydelse,

ledighedsydelse og

kontanthjælp.

Desværre har justitsministeriet valgt at overse, at de sidstnævnte kommunale ydelser andrager betydelige beløb, som forbliver i forsikringssselskaberne kasser. Revalideringsydelse, kontanthjælp og ledighedsydelse er ikke omfattet af en lovmæssigt forpligtelse til at returnere de samme fradrag til rette vedkommende: Ydelsernes udbetaler: Kommunerne og statskassen.

Dette problem har jeg rejst over for Claus Hjort Frederiksen i 2008 og igen over for borgmester Jan Trøjborg i juli 2010, der som KL formand kunne og burde have taget initiativ til at finde en løsning for disse kommunale tab, den skønnes at have en værdi på 300 mio. kr./år.

5.

Jeg har ikke bemærkninger til de øvrige påtænkte lovændringer, fordi specialister, der kun arbejder med skadelidtes sager hver dag, er langt mere kompetente til at påpege de faktiske problemer og foretage de korrekte beregninger.

Men jeg finder, at der er behov for at stille arbejdsgiverne bedre en tilfældet er i dag, hvor en skadelidt har krav på fuld løn som følge af en indtrådt forsikringsbegivenhed.

a.

Efter EAL 17.2 kan arbejdsgiver kræve erstatning for ekstra udgifter til vikar eller lign.

Men arbejdsgiver får ingen compensation for den tabte arbejdsindsats, eller dækning af lønudgiften, der følger af, at den skaderamte funktionær er sygemeldt i måneder efter f. eks et færdselsuheld.

b.

Forsikringssselskaberne har hidtil skubbet ansvaret fra sig med bemærkninger om, at arbejdsgiver har en ansættelsesretlig forpligtelse til at betale sin ansatte løn i henhold til ansættelsesaftale eller overenskomst.

Men denne retsstilling synes ikke rimelig for arbejdsgiver, der jo ikke modtager nogen ydelse fra den ansatte i sygefraværsperioden? og hvem kan være nærmere til at bære tabet end det selskab, der har påtaget sig en forpligtelse til at erstatte skadevoldende handlinger.

c.

Faktum er, at den ansvarlige skadevolder (læs: forsikrings-selskabet) gennem fradrag jfr. EAL § 2.2 scorer kassen på arbejdsgivers bekostning.

Situationen synes ikke rimelig, og da slet ikke efter at de offentlige kasser fritages for udbetaling af sygedagpenge på arbejdsgivers bekostning i de første 30 fraværdsdage.

d.

Tidligere beskæftigelsesminister Hjort Frederiksen fritog med virkning fra 3/7 2006 arbejdsgiverne for ansvar for virksomhedens egne fejl, manglende tilsyn og instruktion.

Jfr. Dpl. § 78 skal de offentlige kasser endeligt bære tabet for en arbejdsgivers fejl, sjusk eller arbejdspladsens farlige indretninger.

Resultat:

Antallet af arbejdsskader er efterfølgende steget betydeligt, og

ansvarsforsikrings-selskabernes profit vokser, fordi selskabet efter EAL § 2.2 stadig kan fratække de af kommunerne udbetalte sygedagpenge i skl. tabte arbejdsfortjeneste, uden at kommunerne kunne kræve tilbagebetaling (regres).

Enhver "bonus pater" vil tage sig til hovedet over denne uigennemtænkte retstilstand.

NU må det vist være ret og rimeligt, om man nu søger at finde en lovtekst,

der dels forpligter ansvarsforsikrings-selskaberne til at refundere kommunerne de kommunale udbetalinger, der kan fratækkes efter EAL § 2.2 i skadelidte krav på tabt arbejdsfortjeneste og

dels refunderer arbejdsgiverne de lønudgifter og løntab, der opstår i perioder, hvor den ansatte på grund af en handling fra en ansvarlig skadevolder intet kan præstere.

Den nuværende EAL § 17.1 er sålydende:

"Ydelse i henhold til den sociale lovgivning, herunder dagpenge, sygehjælp, pension efter den sociale pensionslovgivning og ydelser i henhold til arbejdsskadeforsikring, som tilkommer en skadelidt eller efterlevende, kan ikke danne grundlag for regreskrav mod den ansvarlige. Det samme gælder pensionsydelse, der udbetales af stat, kommune eller i henhold til anden pensionsordning samt forsikringsydelse uanset forsikringens karakter, jf. § 22 stk. 2. Sygedagpengeydelse efter lov om dagpenge eller fødsel kan dog danne grundlag for regreskrav mod den erstatningsansvarlige jf. lov om dagpenge, sygdom eller fødsel § 39.2"

Den foreliggende tekst er ikke tilfredsstillende for at udrykke det skånsomt.

Der skal laves en helt ny tekst til EAL § 17.1, således at også arbejdsgiverne tillægges regresret for de udbetalte og udækkede lønudgifter fra skadetidspunktet og indtil den skadelidte kan genoptage arbejdet eller pågældendes erhvervsevnetab kan vurderes endeligt.

Der er ingen grund til, at arbejdsgiver selv skal dække de første 4 uger og 2 dage samt differenceudgiften mellem sygedagpenge og den udbetalte løn, hvis der er en ansvarlig skadevolder, der er forsikret for sine ansvars-pådragende handlinger.

De økonomiske konsekvenser bliver en mindreudgift for arbejdsgiverne på minimum 750 millioner kr./år.

Regneeksemplet ser sådan ud for et sygefravær på 6 mdr. for en funktionær:

Løn i de første 30 dage incl. tillæg m.v.		40.000 kr.
Løn til den ansatte incl. tillæg i 5 mdr. : 5 x 40.000 kr.	200.000 kr.	
- Sygedagpenge fra kommunen 5 x 14.000 kr.	-70.000 kr.	<u>130.000 kr.</u>
Arbejdsgivers direkte tab på den skaderamte		<u>170.000 kr.</u>

Efter min opfattelse giver det slet ikke mening, at forsikringssselskaberne kan fratrækker den løn den skadelidte modtager fra sin arbejdsgiver i opgørelsen over tabt arbejdsfortjeneste jfr. EAL § 2.2, uden at der samtidig er pligt til at afregne fradraget videre til den udbetalende arbejdsgiver.

Arbejdsgiver er forpligtet til at bære tabet ved fravær som følge af sygdom, separation/skilsmissе og delvist som følge af barsel og adoption.

Men der bør ikke være pligt til at dække lønudgiften efter et færdselsuheld, der er en følge af en erstatningspådragende adfærd?

Bemærk venligst, at bestemmelsen i EAL § 17.2 kun dækker de vikarudgifter, der er en naturlig konsekvens af, at en skaderamt medarbejder kan erstattes.

Venlig hilsen

Peter Klingsten, advokat

NOTE:

Bilag er fremlagt i Udvalgssekretariatet

Bilag 1: Skrivelse af 10.09.2008 til Beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen

Bilag 2: Skrivelse af 28.07.2010 til borgmester Jan Trøjborg

Bilag 3: VL dom om konsekvensen i kommunen for virkningstidspunktet af ASK afgørelse af midlertidigt EET

Bilag 4: Eks. på fradrag i skadelidtes tabsopgørelse for kommunalt udbetalt **revalideringsydelse**.

Bilag 5: Eks. på fradrag i skadelidtes tabsopgørelse for kommunalt udbetalt **ledighedsydelse**.

Bilag 6: Eks. på fradrag i skadelidtes tabsopgørelse for kommunalt udbetalt **kontanthjælp**.